

JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ

2016. április 17.

Vendégünk: DOBAI Barna Ottó

Egy szilágysági városkában láttam meg a napvilágot, Szilágy-somlyón, 44 évvel ezelőtt. Közéleben található Karásztelek, itt jártam óvodába, s voltam boldog gyermek, itt tanultam meg imádkozni és az iskolát is itt fejeztem be. Érettségi után felvéltem a Gyulafehérvári Hittudományi Főiskolára, ahol elvégeztem el négy félévet, majd a bécsi Pázmáneumba kerültem. Itt a nyelvi nehézségek, és a liberális élet keményen "dolgoztak" ellenem, ami ahhoz vezetett, hogy az eltöltött újabb négy félév után (miután akolitussá avattak) arra a döntésre jutottam, hogy meg kell szakítanom a tanulmányaimat és meditálnom kell a "hogyan tovább"-ról. Bevallom e meditáció hosszúra sikeredett. A jobb életet keresve végül Olaszországba kerültem. Itt különböző munkákat végeztem, közben folytattam a tanulmányaimat. Jakubinyi György gyulafehérvári érsek szavai visszhangoztak a fülemben, amit egy csíksomlyói búcsún mondott: "Házát építeni csak otthon lehet", ezért is döntöttem a hazatérésem mellett. Ma hálátelt szívvel vagyok a Központi Szemináriumban, negyed éves teológiai hallgatóként. Köszönöm Istennek, hogy ismét "Fölvilágította rám a napját" és visszafogadott atyai házába.

A PÁPA ÜZENETE A HIVATÁSOK NAPJÁRA (részlet)

A hivatás az Egyházban születik. A hivatásnak már megszületésekor szüksége van a megfelelő „egyháziasságra”. Senkinek sem kizárólag egy meghatározott régióra, csoportra vagy egyházi mozgalomra vonatkozik a hivatása, hanem az Egyházra, az egész világra. „Egy karizma hitelességének világos jele az egyháziassága, azaz arra való képessége, hogy harmonikusan beilleszkedjék Isten szent népe életébe mindenkinek a javára.” (Uo. 130.) Amikor Isten hívására válaszol, a fiatal megtapasztalja, hogy szélesre tárul előtte az Egyház horizontja, rálátása lesz a sokféle karizmára és tárgyilagosabban tud döntést hozni. A közösség ilyen módon az a ház, az a család, ahol megszületik a hivatás. A jelölt hálával szemléli a közösségnek ezt a közvetítő szerepét, amely nélkülözhetetlen jövője szempontjából. Megtanulja, hogy megismerje és megszeresse azokat a testvéreit, akik az övétől eltérő úton járnak, és ezek a kapcsolatok mindenkiben erősítik az egységet.

A hivatás az Egyházban növekszik. Képzésük során a különböző hivatások jelöltjeinek szüksége van rá, hogy mélyebben megismerjék az egyházi közösséget, túllépve azon a korlátozott látásmódon, amellyel mindnyájan rendelkezünk kezdetben. Ebből a célból alkalmas, ha *apostoli tapasztalatra tesz szert a jelölt a közösség más tagjaival*, például továbbadja a keresztény üzenetet egy jó hitoktató mellett, megtapasztalja az evangelizációt a perifériákon egy szerzetes közösséggel, felfedezi a szemlélődő ima kincsét osztozva egy klauzúra életében, jobban megismeri az *ad gentes* missziót azáltal, hogy kapcsolatba lép misszionáriusokkal, és az egyházmegyes papokkal jobban elmélyül a plébániai és egyházmegyei lelkipásztori munkában. Azok számára, akik már benne vannak a képzés folyamatában, az egyházi közösség mindig az alapvető nevelő közeg, amely iránt hálásak vagyunk.

A hivatást az Egyház támogatja. Miután valaki véglegesen elköteleződött, ezzel nem fejeződik be hivatásának útja az Egyházban, hanem tovább folytatódik a szolgálatkészségben, a kitartásban, a folyamatos képzésben. Aki az életét az Úrnak szentelte, az kész az Egyházat bárhol szolgálni, ahol annak szüksége van rá. Pál és Barnabás missziós útja példa erre az egyháziasságra. Miután elküldte őket a Szentlélek és az antióchiai közösség (vö. *ApCsel* 13, 1-4), visszatértek ugyanebbe a közösségbe, és elmondták, mit vitt végbe általuk az Úr (vö. *ApCsel* 14,27). A misszionáriusokat a keresztény közösség elkíséri és

támogatja, élő hivatkozási pont marad a számukra, mint az a látható otthon, amely biztonságot nyújt azoknak, akik zarándokútjukat járják az örök élet felé.

A "NEMADOMFEL" LELKÜLET

Mi sérültek elindultunk egy olyan úton, ahol értékeinkkel, művészi tehetségünkkel, önzetlen szeretetünkkel, és a sérültségünkön adódó tapasztalatokkal segíteni tudunk másoknak, megkönnyítve, megszépítve sokak életét.

A Nem Adom Fel Alapítvány elsődleges célja nem az, hogy segítő szolgáltatásokat hozzon létre a hátrányos helyzetű családok és személyek számára, hanem az, hogy segítsen felfedezni és kiérlelni azt a lelki erőt és azokat a képességeket, amelyek által mindenki a legtöbbet hozhatja ki magából és a saját életéből. Ezt jelenti a „nemadomfel” lelkület.

Alapítványunk értékrendjének legfőbb pillére a következő mondat: „Mindenkinek elég gazdag ahhoz, hogy másoknak segítsen.” Hisszük, hogy ez a mondat valóban igaz mindenkire, legyen az fogyatékos ember, szegénységben élő roma, vagy éppen olyan, akinek mindene megvan.

Célunk, hogy a társadalom valamilyen okból hátrányos helyzetű tagjait segítsük abban, hogy önmagukban bízó, önálló, a saját és a társadalom jövőjéért tenni akaró emberekké váljanak. Olyan emberekké, akik maguk is közreműködnek abban, hogy egy lelkileg erős, felelősséget vállalni akaró és tudó társadalom formálódjon Magyarországon. **Ps: 23-án koncertjük lesz nálunk!**

KOLPING CSALÁD CSALÁDIAS ÖSSZEJÖVETELE

Kolping Család Közösségünknek, amely már 25 éve működik itt a Józsefvárosban, egy szép közös élményéről szeretnék beszámolni. Plébános atya 2015 februárjában meghívta közénk Varga Évit a párjával együtt. Évi jelezte, hogy a párja sokat tartózkodik vidéken, ezért sokszor van egyedül. Annak ellenére, hogy mi már egy jó régi összeszokott társaság voltunk, sok közös emlékekkel a tarsolyunkban, Évi egyedül mindig szívesen eljött a találkozónkra, sőt egy hosszú nyaralós hétvégére is. Most Ő hívott vissza bennünket kicsi, de annál barátságosabb otthonába. Szerénynek nem mondható, kiadós vacsorával várt minket –és nagy szeretettel – ami után jó hangulatú beszélgetés kezdődött. Volt könyv bemutató, átadtuk egymásnak a legfrissebb kulturális programok híreit, kitérgyaltuk a Fradi győzelmét, vitáztunk a jogszabályok útvesszőiről és közben jobban megismertük házigazdánkat is. Az est végén közös imával búcsúztunk el egymástól, természetesen megbeszélve a következő találkozás időpontját és helyszínét. - Jó volt együtt lenni csak úgy beszélgetni, mint egy „NAGY CSALÁD”! *Kálmán Péterné Erzi*

LELKI ÖRÖKBEOFODÁS IGÉRETTÉTELE

A Katolikus Egyház Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén március 25-én emlékezik az „angyali üdvözletre”, hogy Gábor Főangyal elvitte Názáretbe Máriának a megtestesülés örömhírét és egyben a Lélek által történt fogantatását. Mivel március 25-e ebben az évben nagypéntekre esett, az Egyház a Húsvét utáni első szabad napon, április 4-én ünnepelte Urunk fogantatását. Általában ezen a napon történik a lelki örökbefogadás ígértétele, így a mi egyházközösségünkben is.

A lelki adoptálás fogalom, amellyel egy konkrét személy kötelezi magát, hogy 9 hónapon át (vagyis amennyi időt átlagosan az anyaméhben tölt egy magzat) imádkozik egy – egyedül Isten előtt ismert – megfogant és halállal fenyegetett életért.

Az ígértéttel április 4-én mise keretében Tóni atya vezetésével ünnepi misén történt. Húsvéti gyertyáról meggyújtott kisebb gyertyával a kezünkben 12-en tettünk ígéretet, amellyel vállaltuk, hogy 9 hónapon át, naponta imádkozunk egy – egy - egyedül Isten előtt ismert – megfogant és halállal fenyegetett életért.

AZ UTAT ÉS AZ URAT KERESSÜK (IV.)

6. A gazdasági háttér megszilárdítása

Nyilvánvaló, hogy ha az 1-4. pontokban vázolt célkitűzések valóra válnak, a templom megtelik, pezsgőbbé válik a közösségi élet, akkor javul az Egyházközség működését biztosító anyagi háttér is: növekszik az egyházi adót fizetők száma és a stólabevétel és több szem figyeli a pályázati lehetőségeket.

Az Plébánia bevételeit kiszámíthatóvá, tervezhetővé kell tenni. Ennek egyik legfontosabb lépése az egyházi adóval kapcsolatos plébánosi (és Képviselőtestületi) álláspont kidolgozása. Meg kell határozni az agitálás rámenősségének mértékét, a befizetendő összeg abszolút vagy relatív nagyságát, személyre vagy családra vonatkozik-e a befizetés, el kell dönteni, hogy – rászorultság esetén – az egyházi adó kiváltható-e önkéntes munkával, rögzíteni kell befizetési lehetőségeket és a hívek tájékoztatásának módját.

Az urnatemetőből származó bevételekre még néhány évig számítani lehet, de ehhez – kiadásokkal járó – előkészítési munkálatokra hamarosan szükség lesz.

Új bevételi forrást jelenthet a jövőben a felújított plébániaépület hasznosítása. Ki kell dolgozni ennek elveit és gyakorlatát. Tekintettel arra, hogy a hasznosítás fokozott igénybevételt, elhasználódás jelent, megfontolandó egy állandó gondnok alkalmazása.

Fontos a saját források számbavétele: a hívek közül kik azok, akik „saját zsebükből” szállást adnak az Egyházközség vendégeinek, ételeket készítenek az agapéokra. Szóba jöhet az is, hogy költségeik beszámíthatók legyenek az egyházi adóba. Saját céljainkra is szervezhetünk jótékonyági rendezvényeket.

Tisztázni kell a plébániai alapítványok és a Képviselőtestület kapcsolatrendszerét. Jó lenne, ha a működő alapítványoknak oldala lenne a honlapon, amelyen látható lenne az alapítvány célja, a kuratórium összetétele, elérhetősége és beszámolóik.

Vállalások:

7. Önkormányzati kapcsolatok

Annak ellenére, hogy templomunk és plébániaépületünk a Polgármesteri Hivatal szomszédságában, a kerület főterén van, önkormányzati kapcsolataink intenzívnek nem nevezhetők. Ezen mindenképpen változtatni kell. Ennek lépései lehetnének:

a. A Képviselőtestület – saját tagjaiból – önkormányzati felelőst választ.

b. Meghallgatást kérünk a kerület polgármesterétől, melyen ismertetjük céljainkat, gondjainkat, terveinket és megkérjük, hogy a Polgármesteri Hivatal is jelöljön ki egy kapcsolattartót.

c. Legyen a kapcsolattartás rendszeres.

Első lépésként a kerület ingyenes újságjával (Józsefváros) és – a karitás ügyeiben – az Önkormányzat Humánszolgáltatási Ügyosztályával lehetne együttműködni. Vállalások: